

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/3/2018
Identifikačné číslo spisu:	9514100194
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:9514100194.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci proti obžalovanému S. F. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné na verejnom zasadnutí konanom 18. februára 2020 v Bratislave o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných S. F., U. U., P. O. a U. T. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 19. októbra 2017, sp. zn. PK-2T/41/2014, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 19. októbra 2017, sp. zn. PK-2T/41/2014 z r u š u j e v časti týkajúcej sa obžalovaného E. Q., Q. W. a Q. C..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaného E. Q.,

nar. XX. XX. XXXX v O., bytom O. - Q. E., F. Q. XXXX/X, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. 12. 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známk, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal priamo od S. F. falzifikáty kolkových známk, ktoré ďalej odovzdával U. U. za účelom ich uvádzania do obehu predajom ďalším rozličným osobám pre ich použitie ako pravé poplatky v štátnej správe na území mesta Košice, pričom sám použil ako pravé falzifikáty kolkových známk v nominálnej hodnote 500,- Sk v počte 1 kus k žiadosti zo 07. 07. 2006 o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla s EČV: O. a v počte 1 kus k návrhu z 22. 02. 2007 pred Okresným súdom Košice I v rámci súdneho konania pod sp. zn. 20C 26/2007 a v nominálnej hodnote 1000,- Sk v počte 2x 2 kusy k dvom žiadostiam z 12. 03. 2007 o zapísanie nových motorových vozidiel EČV: O. a O. do evidencie, v počte 2 kusy s perforovaným ochranným prvkom k návrhu z 12. 10. 2007 za V.I.S., s, r.o., na vklad vlastníckeho práva k stavbe rodinného domu a príľahlým pozemkom do katastra nehnuteľností a v počte

16 kusov, z nich 8 kusov bolo s perforovaným ochranným prvkom, k návrhom z 12. 03. 2007 k nebytovému priestoru a z 08. 08. 2007 za VI.S., s.r.o., na vklad vlastníckeho práva k nebytovému priestoru do katastra nehnuteľností a v počte 10 kusov s perforovaným ochranným prvkom k návrhu z 03. 08. 2007 na zápis spoločnosti E., spol. s r.o. do obchodného registra pri Okresnom súde Košice I, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

obžalovaného Q. W.,

nar. XX. XX. XXXX v O., bytom C., X. XXX/X, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. 12. 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbahu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známk, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal priamo od S. F. falzifikáty kolkových známk, ktoré ďalej odovzdával P. O. za účelom ich uvádzania do obehu predajom ďalším rozličným osobám pre ich použitie ako pravé za poplatky v štátnej správe na OR PZ v Michalovciach, pričom za tým účelom sám použil ako pravé falzifikáty kolkových známk v nominálnej hodnote 1000,- Sk v počte 2x 1 kus k žiadostiam o zapísanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla z 25. 09. 2006 s EČV: O. a z 22. 12. 2006 s EČV: O. z evidencie a v počte 2 kusy k žiadosti z 15. 12. 2006 o zapísanie motorového vozidla s EČV: O.Y do evidencie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

obžalovaného Q. C.,

nar. XX. XX. XXXX v O., bytom H., S. XXX/X, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. 12. 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbahu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známk, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal priamo od S. F. falzifikáty kolkových známk, ktoré ďalej uvádzal do obehu ich predajom ďalším rozličným osobám pre ich použitie ako pravé za poplatky v štátnej správe na území mesta Košice, pričom za tým účelom sám použil ako pravé falzifikáty kolkovej známky v nominálnej hodnote 1000,- Sk v počte 2 kusy k žiadosti z 23. 05. 2007 o zapísanie motorového vozidla s EČV: O. do evidencie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných S. F., U. U., U. T. a P. O. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 19. októbra 2017, sp. zn. PK-2T/41/2014, uznal obžalovaných S. F., U. U., P. O. a U. T. vinnými nasledovne:

obžalovaného S. F. z pokračovacieho prečinu falšovania, pozmeňovania a nedovolennej výroby kolkových známk, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona sčasti formou účasti - ako

objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

obžalovaného U. U. z pokračovacieho prečinu falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známok, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaného P. O. z prečinu falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známok, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaného U. T. z pokračovacieho prečinu falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známok, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

obžalovaný S. F. v období od roku 2004 najneskôr do 15. 08. 2007 objednával falzifikáty kolkových známok vyrábané v Srbsku osobami riadenými osobou A. W. F., v úmysle získať neoprávnený finančný prospech ich predajom pre účely podaní na rôznych úsekoch štátnej správy v Slovenskej republike, pri ktorých sa vyžadujú kolkové známky ako správne poplatky si objednával ich dovoz na územie Slovenskej republiky cez Maďarskú republiku, kde ich sám kupoval, pričom:

- obžalovanému U. F. najneskôr do 10. 07. 2007 odovzdal na účel predaja najmenej 104 kusov falzifikátov kolkových známok nezistenej nominálnej hodnoty,
- osobe označenej ako F. F. odovzdal najneskôr do 22. 05. 2007 falzifikáty kolkových známok nezisteného počtu a nezistenej nominálnej hodnoty,
- osobe označenej ako U. F. odovzdal najneskôr do 17. 05. 2007 najmenej 65 kusov falzifikátov kolkových známok nezistenej nominálnej hodnoty,
- v čase medzi 02. 05. 2007 až 04. 05. 2007 si u A. W. F. objednal výrobu falzifikátov kolkových známok s ochrannými prvkami zavedenými vyhláškou Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 284/2007 Z.z. zo dňa 20. 06. 2007 účinné od 01. 07. 2007 a zároveň tomuto poskytol takú kolkovú známku ako predlohu pre výrobu, ktorú si zaobstaral neznámym spôsobom a v čase do 06. 06. 2007 zaplatil A. W. F. 2.000 € na účel objednania ihneď zo Spolkovej republiky Nemecko potrebných na výrobu „dierovača“, pomocou ktorého mali byť falzifikáty kolkových známok opatrené ochranným perforačným prvkom

a sám použil falzifikáty kolkových známok:

- 8 kusov v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podanom na Katastrálny úrad v Košiciach - Správa katastra Košice pod č. k. V-2397/07 dňa 21. 03. 2007,
- 8 kusov v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na návrhu na povolenie vkladu podaného na Katastrálny úrad v Košiciach - Správa katastra Košice pod č. k. V-2287/07 dňa 19. 03. 2007,
- 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na návrhu na vklad záložného práva podaného na Katastrálny úrad v Košiciach - Správa katastra Košice pod č. k. V-7220/07 dňa 16. 07. 2007,
- 11 kusov v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na žiadosť o zapísanie motorového (prípojného) vozidla do evidencie Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach, EČV: O. zo dňa 13. 03. 2006 v spojení so žiadosťou o pridelenie evidenčného čísla s voliteľnou logistikou,

obžalovaný U. U.

v období najneskôr od 10. 02. 2006 si nezisteným spôsobom zaobstarával falzifikáty kolkových známok, ktoré pre ich použitie na poplatky v štátnej správe na území mesta Košice poskytoval:

- obžalovanému U. T., zamestnancovi Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie

Košice - mesto v celkovom počte najmenej 42 kusov v nominálnej hodnote 1.000,- Sk a 6 kusov v nominálnej hodnote 500,- Sk v období najneskôr od 04. 06. 2007 do 15. 08. 2007 na účel ich predaja žiadateľom alebo ich zamieňania žiadateľom za pravé kolkové známky v procese podávania žiadostí na tomto úrade za províziu najmenej 10.400,- Sk (345,22 €),

- D. F., nar. XX. XX. XXXX v počte 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na účel podania žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach, EČV: O. zo dňa 02. 05. 2007 - žiadateľ Y. W. - motocykel YAMAHA XJ600,

- osobe označenej ako F. H. v nezistenom počte a nezistenej nominálnej hodnote v období najneskôr do 06. 08. 2007,

- nestotožnenej osobe v počte 1 kus nezistenej nominálnej hodnote v období najneskôr do 07. 05. 2007 a sám použil falzifikáty kolkových známok:

- 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o zapísanie motorového (prípojného) vozidla do evidencie Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach, EČV: O. zo dňa 16. 03. 2007,

- 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach, EČV: O. zo dňa 02. 05. 2007,

- 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o zapísanie motorového (prípojného) vozidla do evidencie Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach, EČV: O. zo dňa 10. 02. 2006,

- 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach, EČV: O. zo dňa 10. 07. 2006,

- 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach, EČV: O. zo dňa 19. 07. 2006,

- 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach, EČV: KB. zo dňa 13. 09. 2006,

- 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového (prípojného) vozidla na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach, EČV: O. zo dňa 20. 10. 2006,

- 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o zapísanie motorového (prípojného) vozidla do evidencie Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach, EČV: O. zo dňa 05. 02. 2007,

- 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk na svoju žiadosť o zapísanie motorového (prípojného) vozidla do evidencie Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach, EČV: O. zo dňa 11. 09. 2006,

pričom dňa 15. 08. 2007 pri domovej prehliadke boli u neho nájdené falzifikáty kolkových známok v počte 92 kusov v nominálnej hodnote 1.000,- Sk,

obžalovaný P. O.

v období najneskôr do 15. 08. 2007 si nezisteným spôsobom zaobstaral falzifikáty kolkových známok, ktoré pre ich použitie na poplatky v štátnej správe na území mesta Košice poskytol na prednostný odpredaj za vopred dohodnutú 10%-nú províziu zamestnankyni druhopredajcu kolkových známok - Odborového zväzu polície pri Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Michalovce, kde pri prehliadke iných priestorov dňa 15. 08. 2007 boli nájdené falzifikáty kolkových známok v počte 142 kusov v nominálnej hodnote 1.000,- Sk,

obžalovaný U. T.

odoberal od obžalovaného U. U. falzifikáty kolkových známok, ktoré v období od 04. 06. 2007 do 15. 08. 2007 v mieste svojho zamestnávateľa na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Košice - mesto, kde pri prehliadke jeho kancelárie dňa 15. 08. 2007 boli v jeho pracovnom stole nájdené falzifikáty kolkových známok v nominálnej hodnote 1.000,- Sk v počte 18 kusov, takéto falzifikáty kolkových známok predal žiadateľom:

- U. W., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č.: 010488 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,

- P. D., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č.: 010475 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,

- H. C., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č.: 010427 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- S. H., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č.: 010426 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- Q. S., nar. XX. XX. XXXX, konajúcemu za právnickú osobu - firma D. H., spol. s r.o. 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č.: 010278 zo dňa 08. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- Q. F., nar. XX. XX. XXXX 1 ks v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 9683 zo dňa 30. 07. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného vozidla, ktoré je vo vlastníctve občana Slovenskej republiky,
- Q. W., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 9475 zo dňa 27. 07. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- E. I., nar. XX. XX. XXXX 1 kus v nominálnej hodnote 1.000,- Sk a 2 kusy v nominálnej hodnote 500,- Sk k žiadosti ev. č. 006790 zo dňa 04. 06. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,

zamenil falzifikáty kolkových známk za pravé kolkové známky Slovenskej republiky žiadateľom:

- N. M., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 010476 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- P. O., nar. XX. XX. XXXX, konajúcemu za právnickú osobu - firma P. - W., spol. s r.o. 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 010470 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- S. O., nar. XX. XX. XXXX, konajúcemu za právnickú osobu - firma M., spol. s r.o. 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 010249 zo dňa 08. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- H. D., nar. XX. XX. XXXX 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 010107 zo dňa 13. 08. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,
- U. W., nar. XX. XX. XXXX, konajúcemu za právnickú osobu - firma X., a.s. 2 kusy v nominálnej hodnote 1.000,- Sk k žiadosti ev. č. 008826 zo dňa 13. 07. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného nového - ojazdeného motorového vozidla,

pričom od obžalovaného U. U. za túto činnosť obdržal províziu najmenej vo výške 10.400,- Sk (345,22 €) a sám použil falzifikáty kolkových známk v počte 4 kusy v nominálnej hodnote 500,- Sk na svoju žiadosť ev. č. 007297 zo dňa 13. 06. 2007 o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného ojazdeného motorového vozidla zn. Renault, ktorú aj sám prijal na ďalšie vybavenie a sám opatril falzifikátmi kolkových známk.

Za to im Špecializovaný trestný súd uložil tresty nasledovne:

Obžalovanému S. F. podľa § 274 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona z dôvodov § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu podmienene odložil na skúšobnú dobu na 3 roky a súčasne podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 57 ods. 1 Trestného zákona mu uložil aj peňažný trest vo výške 1.500 Eur. Výslovil, že podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Obžalovanému U. U. uložil podľa § 274 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 57 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.500 Eur a vyslovil, že podľa § 57 ods. 2 Trestného

zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Obžalovanému P. O. uložil podľa § 274 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 57 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest so výške 1.200 Eur s tým, že podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona súd určil, že peňažný trest bude zaplatený v dvanástich mesačných splátkach, každá v sume 100 Eur, vždy najneskôr do posledného dňa v príslušnom mesiaci tak, aby celý peňažný trest bol zaplatený do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Výslovil tiež, že podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Obžalovanému U. T. podľa § 274 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 57 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výške 1.200 Eur s tým, že podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona súd určil, že peňažný trest bude zaplatený v dvanástich mesačných splátkach, každá v sume 100 Eur vždy najneskôr do posledného dňa v príslušnom mesiaci tak, aby celý peňažný trest bol zaplatený do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Výslovil tiež, že podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Naproti tomu obžalovaného U. F. podľa § 285 písm. a) Trestného zákona oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. decembra 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolennej výroby kolkových známok, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal od S. F. falzifikáty kolkových známok, ktoré ďalej uvádzal do obehu ich predajom rozličným nezisteným osobám pre ich použitie ako pravé za poplatky v štátnej správe, pričom za tým účelom sám použil ako pravé falzifikáty kolkovej známky v nominálnej hodnote 1000,- Sk, z ktorých 1 kus bol počas prehliadky vozidla zn. BMW X5 EČV: P. u menovaného dňa 15. 08. 2007 nájdený nalepený na živnostenskom liste firmy U., s.r.o. z 13. 01. 2005, číslo Žo-2005/00223/2/AN, a v počte 2 kusy falzifikátov s perforovaným prvkom boli zistené medzi listinami v obchodnom registri pri Okresnom súde Košice I v návrhu z 19. 10. 2007 na zápis výmazu jeho osoby v spoločnosti U., s.r.o. do obchodného registra, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

obžalovaného E. Q., podľa § 285 písm. a) Trestného zákona oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. 12. 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolennej výroby kolkových známok, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal priamo od S. F. falzifikáty kolkových známok, ktoré ďalej odovzdával U. U. za účelom ich uvádzania do obehu predajom ďalším rozličným osobám pre ich použitie ako pravé poplatky v štátnej správe na území mesta Košice, pričom sám použil ako pravé falzifikáty kolkových známok v nominálnej hodnote 500,- Sk v počte 1 kus k žiadosti zo 07. 07. 2006 o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového

vozidla s EČV: O. a v počte 1 kus k návrhu z 22. 02. 2007 pred Okresným súdom Košice I v rámci súdneho konania pod sp. zn. 20C 26/2007 a v nominálnej hodnote 1000,- Sk v počte 2x 2 kusy k dvom žiadostiam z 12. 03. 2007 o zapísanie nových motorových vozidiel EČV: O. a O. do evidencie, v počte 2 kusy s perforovaným ochranným prvkom k návrhu z 12. 10. 2007 za Q., s, r.o., na vklad vlastníckeho práva k stavbe rodinného domu a príslušným pozemkom do katastra nehnuteľností a v počte 16 kusov, z nich 8 kusov bolo s perforovaným ochranným prvkom, k návrhom z 12. 03. 2007 k nebytovému priestoru a z 08. 08. 2007 za Q., s.r.o., na vklad vlastníckeho práva k nebytovému priestoru do katastra nehnuteľností a v počte 10 kusov s perforovaným ochranným prvkom k návrhu z 03. 08. 2007 na zápis spoločnosti E., spol. s r.o. do obchodného registra pri Okresnom súde Košice I, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

obžalovaného Q. W., podľa § 285 písm. a) Trestného zákona oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. 12. 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolennej výroby kolkových známk, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal priamo od S. F. falzifikáty kolkových známk, ktoré ďalej odovzdával P. O. za účelom ich uvádzania do obehu predajom ďalším rozličným osobám pre ich použitie ako pravé za poplatky v štátnej správe na OR PZ v Michalovciach, pričom za tým účelom sám použil ako pravé falzifikáty kolkových známk v nominálnej hodnote 1000,- Sk v počte 2x 1 kus k žiadostiam o zapísanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla z 25. 09. 2006 s EČV: O. a z 22. 12. 2006 s EČV: O. z evidencie a v počte 2 kusy k žiadosti z 15. 12. 2006 o zapísanie motorového vozidla s EČV: O. do evidencie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

a obžalovaného Q. C., podľa § 285 písm. a) Trestného zákona oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 205/13/1000-15 zo dňa 30. 12. 2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom falšovania, pozmeňovania a nedovolennej výroby kolkových známk, poštových cenín a nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 138 písm. b), ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

odoberal priamo od S. F. falzifikáty kolkových známk, ktoré ďalej uvádzal do obehu ich predajom ďalším rozličným osobám pre ich použitie ako pravé za poplatky v štátnej správe na území mesta Košice, pričom za tým účelom sám použil ako pravé falzifikáty kolkovej známky v nominálnej hodnote 1000,- Sk v počte 2 kusy k žiadosti z 23. 05. 2007 o zapísanie motorového vozidla s EČV: O. do evidencie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), ktorého rozsah vymedzil tak, že toto smeruje proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku v neprospech všetkých obžalovaných, ako aj voči postupu, ktorý vyhlásenému rozsudku predchádzal. Bezprostredne po vyhlásení rozsudku podali odvolanie aj obžalovaní U. U. a U. T. a následne v zákonnej lehote podali odvolanie S. F. a P. O..

Obžalovaný P. O. odvolanie odôvodnil tým, že po celý čas tvrdil, že skutku sa nedopustil v rozsahu a spôsobom, ktorý je v skutku uvedený, nezložil žiadnu zločineckú skupinu, nezosnoval, nepodporoval a nebol členom a ani žiadnu činnosť pre takú skupinu nevykonával. K výpovediam svedkov T. P., Ing. Q. F., S. H., Ing. P. Q. uviedol, že títo potvrdili, že sa kolkové známky predávali aj v budove polície a nemal vedomosť o tom, aby kolkové známky boli falzifikátmi. Ďalej poukázal na výpoveď svedkyne P. Q. s tým, že táto sa nevedela úplne a presne vyjadriť ku skutkovému stavu a vypovedala zmätene. Na

hlavnom pojednávaní špecializovaný trestný súd k výpovedi tejto svedkyne po námietke JUDr. Poláka k procesnému postupu a čítaniu výpovede svedkyne z prípravného konania uviedol, že nie je možné čítať výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania a predložiť ju svedkyňi, nakoľko nebola vykonaná v súlade so zákonom. V rozsudku pritom súd poukázal na to, že svedkyňa nemala vedomosť o falošných kolkoch, a teda nemôže z toho ani nikoho usvedčovať a zdôraznil, že kolkové známky sa všade a bežne predávali a masovo sa vyskytovali. Ďalej poukázal na to, že špecializovaný trestný súd oslobodil spod obžaloby U. F., E. Q., Q. W. a Q. C. s tým, že súd mal vykonať komplexne skúmanie a hodnotenie rovnako aj vo vzťahu k jeho osobe a rovnako mal zistiť, že aj jeho treba z rovnakých dôvodov oslobodiť. Skutok v jeho prípade nemožno stavať na domnienkach a nepotvrdených úvahách a skutok je predovšetkým zvýraznením netrestného vzťahu, nakoľko absentuje zákonom vyžadovaná objektívna stránka a tiež úmysel. V závere poukázal na dĺžku konania, a to 10 rokov trvajúce trestné konanie, ktoré na neho negatívne vplýva. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o vine a treste a jeho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný P. O. doplnil dôvody dovolania podaním doručeným súdu 8. januára 2018 s tým, že nesúhlasí so záverom súdu o jeho zavinení prinajmenšom v nepriamom úmysle a následnými dôvodmi k jeho osobe a zotrval na návrhu, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný U. T. odvolanie proti rozsudku odôvodnil tým, že so závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko trestná činnosť mu nebola preukázaná. V rozhodnom období pracoval ako pracovník Obvodného úradu Košice - mesto na úseku cestnej dopravy, kde sa prihlasovali osobné motorové vozidlá dovezené zo zahraničia. Z výpovede svedka Ing. Q. F. vyplynulo, že bol výkonnostne najlepší pri vybavovaní spisov. Vo svojej práci denne prichádzal do styku s kolkovými známkami, pretože tieto sa predkladali na žiadosti k prihláseniu dovezeného vozidla. Nikdy nebol školený, aby rozpoznal rozdiel medzi pravými a falošnými kolkami a nebol ani vybavený zariadením na overenie pravosti kolkových známk. V tej dobe predkladané falošné kolkové známky vyrobené v Subotici boli podľa znalcov tak kvalitné, že ich priemerný človek nemohol rozpoznať. Je pravda, že predával kolkové známky, ale tieto sa v tej dobe predávali všade. Chcel len uľahčiť žiadateľom, aby ich nemuseli ísť kupovať mimo úradu a tak mýliť čas a ďalšie financie. Nemal žiadnu vedomosť, že prichádza do styku s falošnými kolkovými známkami, falošné kolkové známky nezamieňal za pravé a neuvádzal vedome do obehu falošné kolkové známky. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru, že takú vedomosť mal, toto mu nebolo preukázané. Obžalovanému U. U. vyšiel v ústrety a prevzal od neho kolkové známky, aby ich predal a tento hodnoverne vysvetlil, odkiaľ mal kolkové známky, že sa mu zvýšili a pretože ich už nepotreboval, požiadal ho, aby mu ich predal, na tejto pomoci sa však neobohatil. O falošných kolkových známkach teda vedomosť nemal. Nie je pravdou záver súdu prvého stupňa, že pri dobrovoľnom vydaní falzifikátov kolkových známk sám tieto označil, nemohol tak urobiť, nakoľko nemal vedomosť o tom, že tieto sú falošné, nebolo mu to ani žiadnym vykonaným dôkazom preukázané a pokiaľ ich vydal, je to pravda, ale nie ako falzifikáty. Vydával ich v úmysle napomôcť orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorá bola v tej dobe predmetom vyšetrovania. Na dôkaz jeho tvrdenia, že falošné kolkové známky sa predávali na rôznych miestach je aj skutočnosť, že takéto kolkové známky sám zakúpil na katastrálnom úrade pri podaní návrhu na vklad darovacej zmluvy. V jeho neprospech nevypovedal ani jeden zo svedkov, vrátane obžalovaného U. U.. Nebolo vôbec potvrdené, že žiadatelia vo všetkých prípadoch predkladali pravé kolkové známky, ako to uzavrel súd prvého stupňa, nakoľko prístroj na overenie ich pravosti nemal. Ani samotná skutočnosť, že pri odovzdaní žiadosti kolkové známky nenalepil na žiadosť nedokazuje, že tak konal úmyselne, aby zamenil známky odovzdané žiadateľovi za iné. Ide o domnienky, ktoré jeho vinu nemôžu zakladať. Napokon tento spôsob preberania žiadosti s kolkami dostatočne zdôvodnil.

Napokon poukázal na to, že dôkazom jeho tvrdení je aj skutočnosť, že sa vôbec neobohatil z trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu a dodnes žije bezúhonným životom ako dôchodca. Skutočnosť, že kolkové známky na žiadosti o prihlásenie osobného motorového vozidla na jeho meno sú falošné, nevedel a ani v tomto prípade nebolo dokázané, že tomu tak nie je. Záver súdu o tom, že takúto vedomosť mal, neobstojí. Nemal v úmysle konať protiprávne, prieči sa to jeho zásadám, ktorými sa

riadil celý život a mrzí ho čo sa stalo, ale za tento stav nenesie žiadnu zodpovednosť. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný S. F. odvolanie odôvodnil tým, že skutku sa nedopustil. V jeho prípade nemožno vychádzať z nepotvrdených domnienok prokurátora, nič neodstránilo pochybnosti, či sa skutok vôbec stal a či sa stal spôsobom, ktorý prokurátor v obžalobe aj špecifikoval. Absentuje zákonom vyžadovaná objektívna stránka. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva ani jeho úmysel a nemôže byť vinený zo skutku pre absenciu zákonných znakov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu a jeho spod obžaloby oslobodil a tiež poukázal na enormne dlhú dobu 10 rokov trestného konania v jeho veci s tým, že táto doba je dôvodom na zastavenie konania.

Písomným podaním doručeným súdu 15. januára 2018 doplnil dôvody odvolania tým, že poukazuje na rozhodnutie špeciálnej prokuratúry, ktorým bolo 21. augusta 2007 zrušené vznesenie obvinenia jeho osobe a ostatným spoluobvineným ako nezákonné, lebo skutok bol nepreskúmateľný a zmätočný, neobsahoval ani jednu určitosť a nezameniteľnú skutočnosť, ktorou by obvinených vzájomne odlišovalo od spáchania akéhokoľvek iného skutku s falošnými kolkami. Poukázal na to, že v roku 2009 boli opätovne obvinení a následne obžalovaní, hoci nedošlo k zmene dôkaznej situácie. V ďalšom tiež poukázal na výpoveď svedka N. X., ktorý vo svojich výpovediach uvádzal nepravdivé skutočnosti, jeho opakované vyjadrenia boli plné rozporov a tiež na výpoveď svedkyne M., ako aj ďalších svedkov, hodnotiac ich výpovede. V konečnom dôsledku poukázal na to, že všetky kolkové známky vedené v spise zakupoval na miestach určených predajcom kolkových známok. On sám žiadne kolkové známky srbského pôvodu nikdy nekupoval ani nedistribuoval, nemal ani taký úmysel, kolkový kupoval pre vlastnú potrebu a nemal žiadnu vedomosť o pravosti či nepravosti. Naďalej sú pochybnosti, či sa stal skutok kladený mu za vinu a či sa stal spôsobom, ktorý špecializovaný trestný súd ustálil, nakoľko absentuje zákonom vyžadovaná objektívna a subjektívna stránka.

Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný U. U. v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že rozsudok považuje za nesprávny a nezákonný, založený na chybnom hodnotení dôkazov, aj to len niektorých dôkazov, predovšetkým absenciou dostatočného zdôvodnenia rozsudku a objektívneho hodnotenia všetkých podstatných dôkazov, ktorými sa súd nevysporiadal. V ďalšom poukázal na konanie, ktoré rozsudku predchádzalo a jednotlivé uznesenia s tým, že obžaloba od počiatku trpela vadami, ako je uvedené v rozsudku, preto mal súd postupovať podľa § 244 písm. a) Trestného poriadku a vec postúpiť príslušnému súdu. Ďalej namietal, že prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a dôkazy hodnotil výlučne v jeho neprospech, nezaoberal sa vykonaným dôkazom, a to prečítaním rozhodnutia apelačného súdu v Belehrade, ktorý vyhodnocoval dokazovanie výsluchom súdnych znalcov v danom odbore a dospel k záveru, že všetky ceniny boli vyrobené tak, že priemerný človek, ktorý nemá vedomosti o výrobe týchto cenín, nemôže rozpoznať rozdiel medzi pravými ceninami a falošnými, lebo podľa výzoru sú si veľmi podobné. Z dokazovania teda vyplynulo, že falzifikáty kolkových známok sa vyskytovali vo veľkom množstve, používalo ich množstvo ľudí, predávali sa na miestach druhopredajcov kolkových známok a ich nepravosť nezistili ani policajti pri evidencii motorových vozidiel, ktorí boli vybavení ÚV lampami, čo potvrdili prípisom na dotaz súdu. Pri domovej prehliadke vydal 92 ks kolkových známok, ktoré policajti pred vykonaním domovej prehliadky žiadali a peniaze v hotovosti, ktoré mal doma. O týchto kolkových známkach nevedel, že ide o falzifikáty a dozvedel sa to až v priebehu trestného stíhania zo znaleckých posudkov zaslaných vyšetrovateľom. Od Q. P. kúpil celkovo 120 ks kolkových známok, o ktorých nemal vedomosť, že sú falošné a výhodnosť kúpy bola v tom, že ich nemusel vyplatiť naraz a splácal mu ich platením leasingových splátok za jeho auto, a keď zo znaleckých posudkov zistil, že mu dal falzifikáty, reklamoval to u neho a on mu povedal, že peniaze mu vráti. Jeho výpoveď Q. P. potvrdiť nemohol, nakoľko zahynul. V ďalšom sa vyjadruje k hodnoteniu jednotlivých dôkazov súdom a procesnému postupu súdu vo vzťahu k výsluchu svedka W., F., H.

Napokon uviedol, že súd na neprávne postavil právo s tým, že poukázal na judikatúru EŠLP s tým, že doba 6 a viac rokov je extrémny prípad, ktorý odôvodňuje zastavenie trestného stíhania so záverom, že

pokračovanie v trestnom konaní by znamenalo ešte väčšie porušenie práv upravených v čl. 6 Dohovoru. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť, alternatívne vráti vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný U. U. odôvodnil odvolanie aj prostredníctvom svojho obhajcu tým, že poukázal na skutočnosť, že v prípravnom konaní bol vo veci vypočutý bez prítomnosti obhajcu, odmietol vypovedať a následne sa viackrát dožadoval výpovede a jeho žiadostiam nebolo vyhovené. Jeho obhajoba nebola preverovaná, nedostal možnosť sa k obvineniu vyjadriť, objasniť okolnosti prípadu, najmä domovú prehliadku, listiny, zaistené listiny, včas navrhnuť svedkov potvrdzujúcich jeho obhajobu a vyjadriť s k telefonickým odposluchom. Súd mal podľa jeho názoru pri predbežnom prejednaní obžaloby túto odmietnuť. V ďalšom namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a dôkazy hodnotil výlučne v jeho neprospech. V ďalšom poukázal na procesný postup a vykonané dôkazy s tým, že sa nestotožnil s ich hodnotením. Svoju vinu popiera, ale namietal aj právne úvahy týkajúce sa ukladania trestu s tým, že od vznesenia obvinenia uplynula doba viac ako 10 rokov a on sám, ani ďalší zo spoluobvinených nezavinili žiaden prietah v trestnom konaní. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne, aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry odôvodnil rozsiahle odvolanie a následne aj doplnil odvolanie v podstate tým, že vo vzťahu k oslobodzujúcej časti obžalovaných U. F., E. Q., Q. C. a Q. W. sa zásadne nestotožňuje s rozhodnutím, ktorým boli obžalovaní spod obžaloby oslobodení. Poukázal na to, že podľa rozsiahleho zdôvodnenia vyhláseného oslobodzujúceho rozsudku prvostupňový súd nevzhliadol u menovaných vedomostnú vôľovú zložku o falzifikátoch kolkových známkach, či už nachádzajúcich sa na ich podaniach úradom alebo súdom, ako aj objektívnu stránku uvádzania do obehu takých falzifikátov. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o oslobodení menovaných odôvodňoval dôkladným posudzovaním dôkazov, vykonaných pred súdom, avšak iba tých v prospech obžalovaných, bez ďalších, ktoré usvedčovali, či už priamo alebo nepriamo obžalovaných a bez zohľadnenia na ich vzájomnú súvislosť a nadviazanosť. Prokurátor namietal, že súd opakovane odmietol návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítať výpoveď obžalovaného P. O. z prípravného konania, keďže tento odmietol vypovedať v konaní pred súdom a jeho výpoveď vo vyšetrovaní bola vykonaná zákonným spôsobom a prokurátor v záverečnej reči vyčerpávajúcim spôsobom podal argumentáciu pre dôvodnosť a zákonnosť vykonať taký dôkaz. Na druhej strane výpoveď iného obžalovaného U. F. prečítať na hlavnom pojednávaní povolil a po prednese záverečných rečí procesných strán, hoci na hlavnom pojednávaní odmietol návrh obžalovaného U. U. na ním navrhované doplnenie dokazovania, súd z vlastnej iniciatívy taký dôkaz vykonal. Dospel preto k záveru, že súd prvého stupňa vykonával dokazovanie a rozhodol v rozpore so zásadou § 2 ods. 12 Trestného poriadku, neobjektívne, svojvoľne a iba v prospech obžalovaných.

Pre rozhodovanie prvostupňového súdu boli pri odôvodnení vyhláseného rozsudku súdom označené východiská, a to, že obžaloba nie je dôkaz a záverečná reč prokurátora obsahuje domnienky, indície a závery o dôvodnom podozrení bez konštatovania istoty, že bol v danom čase masový výskyt falošných kolkových známk, najmä na východnej časti územia SR, a že pre preukázanie uvádzania do obehu je potrebná vedomostná vôľová zložka páchatel'a s potrebou ustálenia vývinového štádia trestného činu posudzované izolovane bez prihliadnutia na iné zistené a preukázané skutočnosti.

Namietol záver súdu, že pri menovaných obžalovaných dosiahla úroveň disponovania s falzifikátmi úroveň bežného občana s nevedomosťou o nepravosti kolkových známk nimi používaných na dokladoch, resp. že sa na ich strane ani nepreukázala úmyselná stránka obchodovania s takými kolkovými známkami. Z konania obžalovaného S. F. pri objednávaní falzifikátov kolkových známk a nadväzne na to z jeho hovorov s obžalovanými W., Q. a C., ako aj z ich samostatnej telefonickej komunikácie s inými osobami a stretávaní sa vyplýva okolnosť, že o masový výskyt na území SR falošných kolkov sa práve v súčinnosti s obžalovaným S. F. vzhľadom na obdobie žalovanej trestnej činnosti vo forme zločineckého zoskupenia mali pričiniť aj oni.

Namietal tiež vyjadrenie predsedu senátu, že prokurátor vo svojich úvahách vychádzal bez opory z

dôkazov a bez logickosti a dedukčnosti a na základe hypotéz a pravdepodobnosti. Ctiac si zásadu prezumpcie neviny v trestnom konaní použitím slova „najpravdepodobnejšie“ posudzoval skutočnosti preukázané z nepriamych dôkazov. Výrazy používané pri vzájomnej komunikácii obžalovaných boli posúdené ako „hantýrka“ pre označenie falzifikátov kolkových známok prokurátorom na základe vzájomného prepojenia preukazovaných skutočností o zhluknutí obžalovaných do siete obstarávateľov a dodávateľov za účelom odpredávania a uvádzania falošných kolkových známok do obehu, ako aj ich samotné používanie obžalovanými v styku s úradmi a so súdmi, keďže pre iný význam nie je ani iný záver.

K obžalovanému U. F. poukázal prokurátor na telefonické hovory U. F. a S. F., s ktorým telefonoval aj v maďarskom jazyku a viackrát sa nepochybne dohadovali o kolkových známkach, ich novom modeli, ich dodávkach v nominálnej hodnote, ich kvalite, ich odbere a o výnose z ich predaja, ako aj na zaistené doklady s falošným kolkami na tlačive živnostenského listu a návrhu súdu na zápis zmien v obchodnom registri spojené s osobou tohto obžalovaného.

K obžalovanému E. Q. prokurátor namietal, že súd len jednostranne vyhodnotil činnosť menovaného obžalovaného, pričom na druhej strane prihliadol na jeho výpoveď podporenú výpoveďou svedkyne Q., že nemal na starosti organizačné veci zastupovania firmy V.I.S., u dokladov ktorých boli použité falošné kolkové známky. Z výpovede obžalovaného však vyplýva, že kolky na kúpu nehnuteľností alebo zápis zmien do obchodného registra zabezpečoval práve on, či už kupovaním na pošte alebo na polícii. Zo skutočnosti, súdom oboznamovanej na hlavnom pojednávaní nenapomáha dobrej povesti obžalovaného, a to ako seriózneho podnikateľa a obchodníka, keďže je trestne stíhaný pre rozsiahle daňové úniky a legalizáciu príjmov z trestnej činnosti. Súd pri konštatovaní o obchodných vzťahoch obžalovaného nepreveril existenciu, oprávnenosť a výsledky takej podnikateľskej činnosti u obžalovaného a možno mať za to, že pri vysvetľovaní jeho telefonickej komunikácie sa jedná o účelovú obranu obžalovaného, s ktorou sa súd bez riadneho vysporiadania stotožnil. Svedecké výpovede potvrdzujúce obranu obžalovaného boli podľa názoru prokurátora nehodnoverné, keďže zjavne pre ich kamarátske až priateľské vzťahy, ako aj pre hrozbu ich vystavenia sa riziku podozrenia o obchodovaní s falzifikátmi kolkových známok, chceli nimi mu len napomôcť. Práve u daných svedkov sa postráda nejaká preukázaná skutková okolnosť o vedomom a vôľovom konaní pre ich trestné stíhanie za používanie falošných kolkov. Poukázal na telefonické hovory, z ktorých vyplýva, že obžalovaný Q. mal od obžalovaného S. F. odoberať vedome falzifikáty kolkových známok a tiež na tie, ktoré preukazujú ich ďalšiu distribúciu zo strany obžalovaného Q.. Namietal, že súd sa ani len okrajovo nezaoberal vzťahom medzi obžalovaným Q. a U. vyplývajúci z obsahu ich častých telefonických hovorov.

Vo vzťahu k obžalovanému Q. C. prokurátor poukázal na to, že súd jednostranne vyhodnotil činnosť tohto obžalovaného preukazovanú z vykonaných dôkazov ako osoby s obchodnými vzťahmi na S. F. (pri dodávaní kávy) a Y. X. (pri obchodovaní s napáľovanými CD), pričom neprihliadal na to, že podľa predloženej zmluvy uzavretej medzi firmami je jej predmetom len dodanie prístroja a že obchodovanie s pirátskymi kópiami filmov alebo hudby, je protiprávny zásah do vlastníctva autorských práv a môže byť aj trestné. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní 30. mája 2017 bola oboznámená zmluva medzi firmami F. a P. Y. na preukázanie obchodného vzťahu pri dodávke kávy firmou Q. C. pre firmu S. F., pričom prokurátor po vykonaní takeého dôkazu nahliadol do neho a zistil, že ide o zmluvou upravenú dodávku kávovaru s výslovným prečiarknutím dodávok kávy. Dodatočným vykonaním dôkazu o ďalšej telefonickej komunikácii medzi Q. C. a Y. X. z iniciatívy súdu považoval za potvrdené tvrdenie obhajcu o zle napálených filmoch. Toto aj využil súd pre odôvodnenie oslobodzovania obžalovaného, pričom však opomenul na iné už predtým vykonané dôkazy, a to najmä preukázané zistenia o jeho komunikovaní a stretávaní sa s S. F., a to v čase preukázaných donášok falzifikátov a ich distribúcie, ktorého nakoniec súd uznal z objednávok falzifikátov kolkových známok a tento v sledovanom období pri ich telefonickom spojení, pri ktorých aj dôrazne naliehal na Q. C. predovšetkým zabezpečiť peniaze, čo určite je nelogické pri odbere kávy, ako to prezentuje obhajoba. Z telefonických hovorov obžalovaného C. s inými osobami v nadväznosti na komunikáciu s obžalovaným S. F. možno usúdiť, že sa rozprávajú o stretávaní za účelom dodávania falošných kolkových známok a aj u dokladov spojených s týmto obžalovaným boli zistené falošné kolkové známky, použité na dokladoch pred

dopravným inšpektorátom.

Vo vzťahu k obžalovanému Q. W. prokurátor poukázal na to, že v telefonickej komunikácii medzi ním a S. F. sa bavili o „včeličkách“ a počte, čo treba s poukázaním na iné preukázané skutočnosti mať za objednávané falošné kolkové známky, práve v čase ich dovozu S. F. z Budapešti, ale aj ďalším hovorom o záujme stretnúť sa. Následne sa na osobu obžalovaného Q. W., S. F. hneď po skončení ich vzájomného telefonického rozhovoru informoval u osoby menom U. F., ktorý bol medzičasom v zmysle oboznámeného trestného rozkazu Okresného súdu Košice I pre taký istý trestný čin odsúdený vo vylúčenom trestnom konaní a s ktorým sa bavili aj o platbách a odberoch. Keďže súd prvého stupňa nepripustil návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítať výpoveď obžalovaného P. O. z prípravného konania z 19. novembra 2009, prokurátor nesmel prihladiť pri vyhodnocovaní trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného W. na tento dôkaz, ktorý je priamym a nie jediným obsiahnutým v spise. Namietal, že súd odmietol vykonanie takého dôkazu pre „nesplnenie zákonných predpokladov“, ktorých právnu úpravu v Trestnom poriadku súd ani nekonkretizoval iba poukazoval na to, že výsluch menovaného obvineného bol vykonaný vyšetrovateľom bez prítomnosti obhajcu, resp. spoluobvineného Q. W., ktorého priamo usvedčuje. Pre prokurátora je otáznne, ako mal vyšetrovateľ dopredu vedieť, čo bude obvinený O. vypovedať a že preto bude musieť obvineného W. upovedomiť o vykonávaní takého výsluchu. Pritom považuje za podstatné aj to, že Q. W. ako obvinený v danej veci prevzal 16. novembra 2009 uznesenie o vznesení obvinenia, v ktorom je popísaný skutok kladený okrem iných aj jemu a P. O. za vinu, teda mal možnosť využiť svoje právo byť prítomný pri výsluchu spoluobvineného, dokonca bol na základe predvolania vypočúvaný v ten istý deň ako O. a nič mu nebránilo uplatniť si svoje právo byť prítomný na jeho výsluchu. Poukázal na ďalší postup vyšetrovateľa vo vzťahu k zachovaniu práva na obhajcu obžalovaných s tým, že v zmysle Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu publikované pod č. 4/2010 o potrebe vykonania výsluhu svedka kontradiktórnym spôsobom sa týka zabezpečenia takého kľúčového dôkazu ako jediného, pričom má za to, že v danom prípade nejde vo vzťahu k Q. W. pri výpovedi P. O. o jediný usvedčujúci dôkaz a boli dodržané aj všetky štandardy dodržania práva na obhajobu pri vykonávaní výsluchu. Trvá teda na svojom návrhu s odkazom na podanú právnu argumentáciu zákonných podmienok vykonávania výsluchu obvineného a následné prečítanie jeho výpovede a naďalej žiada, aby bol taký dôkaz vykonaný. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Tost 5/2013, na ktoré poukázala obhajoba uviedol, že ani toto rozhodnutie nemá podstatný vplyv na aplikáciu ustanovenia § 213 ods. 3 Trestného poriadku, že vyšetrovateľ je povinný upovedomovať obvineného alebo obhajcu, iba ak o to vopred požiadal. Súčasne poukázal na uznesenie Ústavného súdu zo 6. apríla 2016, sp. zn. I.ÚS 205/2016 s tým, že tento konštatoval, že v rámci krajín spadajúcich pod jurisdikciu ESLP je väčšie množstvo krajín, kde je prípravné konanie ešte menej formalizované a je ešte výraznejšie kontradiktórne konanie na súde a orgány činné v trestnom konaní vôbec neumožňujú účasť obhajcov na úkonoch a o týchto ich ani neupovedomujú v prípravnom konaní. Navyiac po celú dobu realizovaného vyšetrovania ani obvinení, ani obhajcovia nenamietali vykonané výsluchy a nežiadali ich zopakovať. Nesúhlasil preto s rozhodnutím súdu o opakovanom odmietnutí návrhu prokurátora prečítať výpoveď P. O. z prípravného konania, nakoľko má za to, že výsluch bol vykonaný vyšetrovateľom spôsobom ustanoveným zákonom, po zákonomnom poučení, obzvlášť o práve na obhajcu a o práve nevypovedať, čo obvinený nevyužil. Pritom ani nejde o jediný usvedčujúci dôkaz a v prípade, že pred súdom na hlavnom pojednávaní využil právo obžalovaný O. a nevypovedal za účasti svojho obhajcu a obhajcu iných spoluobžalovaných.

Vo vzťahu k oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku nesúhlasí so záverom súdu, že u týchto obžalovaných nebola preukázaná objektívna ani subjektívna stránka trestného činu a aj pri neustálení osôb, ktorým mali v inkriminovanom čase na nezistenom mieste byť distribuované falošné kolkové známky na základe záznamov z odpočúvaných telefonických hovorov možno pri vyhodnotení tak zistených konkrétnych skutočností individuálne i v ich vzájomných súvislostiach, najmä na zistený časový rozsah takej činnosti S. F. vysloviť odôvodnený záver, že takýmto spôsobom spáchania skutku mali dopúšťať žalovaného uvádzania falošných kolkových známok do obehu v rámci zločineckého zoskupenia, čím došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov žalovaných trestných činov podľa § 274 a § 296 Trestného zákona.

V ďalšej časti odvolania - vo vzťahu k obžalovaným, ktorí boli uznaní vinnými - poukázal na to, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou trestného činu, zo spáchania ktorého boli S. F., P. O., U. U. a U. T. uznaní vinnými iba ako prečinu popísaného v ustanovení odsek 2 § 274 Trestného zákona, preto nesúhlasí ani s výrokmi o trestoch, ktoré im za to boli uložené, a ktoré považuje za neprimerané. Vo vzťahu k vine obžalovaných namietal, že z vykonaných dôkazov, z oboznámených záznamov z odpočúvania telefonickej prevádzky medzi obžalovanými a z nehodnovernosti svedeckých výpovedí osôb s kamarátskym vzťahom k obžalovaným, neboli zistené žiadne skutočnosti preukazujúce naplnenie skutkovej podstaty prečinu ako priaznivejšej právnej kvalifikácie pre obžalovaných. Namietal tiež, že súd neupozornil na zmenu právnej kvalifikácie na udelenie možnosti navrhnúť doplnenie dokazovania. Vo vzťahu k obžalovanému S. F. poukázal na to, že obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti usvedčujú viaceré telefonické hovory, ale aj svedecká výpoveď N. X., ktorý svojou svedeckou výpoveďou pred prvostupňovým súdom obžalovaného priamo usvedčil, že na jeho požiadanie mu sprostredkoval zoznámenie s osobami zo srbskej Subotice, za čo obžalovaný odvádzal v roku 2004 platby na účet N. X., čo potvrdzujú aj údaje z bankového účtu a uviedol aj to, že obžalovaný určite odoberal falošné kolký, hoci mu ich pri stretnutí o tom, čo prestal posilať peniaze na účet tvrdil, že už s tým nerobí, avšak si svedok zistil, že obžalovaný naďalej falošné kolký odoberá a priamo komunikuje s ich výrobcami. Súd pritom nezohľadnil preukázané uvedené skutkové okolnosti do správneho vyvodenia trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného. Vo vzťahu k obžalovanému P. O. prokurátor namietal, že z vykonaných dôkazov dostatočne vyplýva, že konal v rámci svojej účasti v sieti dodávateľov a distribútorov falošných kolkových známok pochádzajúcich zo srbskej ilegálnej tlačiarne. Dôkaz o jeho napojení na skupinu osôb obžalovaných odmietol súd pripustiť a vykonať a taký postup považuje za nesprávny. Zopakoval pritom už predtým uvedené argumenty k postupu súdu. Podľa prokurátora je obžalovaný O. priamo usvedčovaný z uvedenia veľkého množstva falzifikátov kolkových známok za účelom ich odpredaja iným osobám ako pravé svedkyňou P. Q., u ktorej boli prehliadkou zaistené falošné kolkové známky nominálnej hodnoty 1000 Sk v celkovom počte 142 ks, a ktorá vo svojej výpovedi pred senátom uviedla, že nemala vedomosť o ich nepravosti a že jej obžalovaný O., okrem obálky s týmito kolkami, donášal už aj pretým a viackrát kolkové známky v nominálnej hodnote 1000 a 500 Sk a tieto za províziu 5 percent z hodnoty na jeho požiadanie aj prednostne predávala. Vina obžalovaného teda je dostatočne aj preukázaná u tohto obžalovaného. Vo vzťahu k obžalovanému U. U. prokurátor poukázal na to, že namieta výrok o vine tohto obžalovaného, nakoľko má za to, že u neho boli zaistené falzifikáty kolkových známok v počte 92 ks, pričom bola vykonanými dôkazmi, najmä svedeckou výpoveďou P. W. a vyhodnotením obžalovaným predpokladanými dokladmi vyvrátená a nepotvrdená obhajoba o ich získaní menovanom obžalovaným bez jeho vedomosti o ich nepravosti. Bola preukázaná aj ďalšia distribúcia zo strany tohto obžalovaného. Osobitne odovzdávanie falošných kolkových známok U. T. za účelom ich uvádzania do obehu, považuje za preukázané nielen na základe výpovedí samotných obžalovaných U. a T. pred súdom, ale aj záznamov ich telefonických hovorov a zaistených falzifikátov kolkových známok v priestoroch užívaných menovanými. Vyhodnotením uvedených vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti považuje za preukázané, že obžalovaný U. obchodoval s falzifikátmi kolkových známok, ktoré získaval od obžalovaného S. F. prostredníctvom obžalovaného E. Q. a tieto ďalej dodával U. T., ktorý pracoval na cestnom úrade, kde ich využíval svojou možnosťou uviesť do obehu ich odpredajom žiadateľom alebo ich zámenou za originálne kolkové známky priložené k žiadosti. Okrem toho mal aj samotný obžalovaný U. použiť také nepravé kolkové známky na podanie žiadosti dopravnému inšpektorátu. Jeho obhajoba o používaní závesov na dverách polície bola vyvrátená a vedome využil poznatky z dodávok falzifikátov aj po prijatí opatrení na nové ochranné prvky o nerozoznateľnom vzhľade falzifikátov a o vtedajšom nepoužívaní zariadení na overenie pravosti kolkových známok. Vo vzťahu k obžalovanému U. T. prokurátor v dôvodoch odvolania uviedol, že v priebehu hlavného pojednávania pri vykonávaní dokazovania boli oboznámené žiadosti o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného ojazdeného vozidla, ktoré boli na príslušnom cestnom úrade preukázateľne prijímané a potvrdené obžalovaným U. T., pričom v niektorých prípadoch bola ním vykonávaná aj kontrola vozidla a vybavenie predmetných žiadostí, na ktorých sa nachádzajú falošné kolkové známky so znakmi pôvodu zo Srbska, pričom v spise bol zadokumentovaných celkovo takýchto 460 žiadostí podaných v období od 13. novembra 2006 do 8. augusta 2007. Súd pritom pojal do skutku, z ktorého uznal vinu obžalovanému T. len skutočnosti o uvádzaní falošných kolkových známok do obehu pri žiadostiach na ním prijatých a nevybavených žiadostiach, zaistených na jeho

pracovnom stole. S poukazom na rozsiahle dokazovanie nesúhlasí so súdom posúdenou súčinnosťou obžalovaného na žalovanej trestnej činnosti ako spolupáchateľstvo.

Z uvedených dôvodov považuje prokurátor preukázanú trestnú činnosť tak, ako v obžalobe a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný S. F. sa vyjadril k odvolaniu prokurátora a poukázal na to, úrad špeciálnej prokuratúry nerešpektuje uznesenia, ktoré sám vydal pred podaním obžaloby s tým, poukázal na listiny, ktoré predložil súdu a dôkazy, na ktoré poukázal prokurátor s tým, že odvolanie prokurátora nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Obžalovaný U. U. sa vyjadril k odvolaniu prokurátora tak, že hrubým spôsobom boli porušené jeho práva na obhajobu v prípravnom konaní, bol obvinený a postavený pred súd bez možnosti vypovedať pre OČTK a navrhovať a predkladať dôkazy. Odvolanie prokurátora obsahuje nepravdivé skutočnosti týkajúce sa jeho dozoru v prípravnom konaní a dôkazy, na ktoré sa odvoláva, boli už uznesením úradu špeciálnej prokuratúry vyhodnotené tak, že nespĺňali podmienky, aké vyžaduje Trestný poriadok, preto považuje odvolanie prokurátora za nedôvodné.

Obžalovaný U. T. sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu tak, že odvolanie navrhol zamietnuť ako nedôvodné s tým, že nemal vedomosť o falošných kolkových známkach, nebol členom zločineckej skupiny, neobchodoval s falzifikátmi a takéto protiprávne konanie mu ani nebolo preukázané.

Obžalovaný Q. W. sa vyjadril k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu tak, že prvostupňový súd rozhodol zákonným spôsobom, správne vyhodnotil zákonnosť a procesnú použiteľnosť jednotlivých dôkazov, vykonanie ktorých navrhol prokurátor a oslobodzujúci výrok vo vzťahu k obžalovanému plne reflektuje dôkaznú situáciu. V súhrne sa stotožňuje s procesným postupom súdu prvého stupňa v otázke vyhodnotenia zákonnosti dôkazov a aj v otázke hodnotenia dôkaznej situácie, preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaných a prokurátora všetci zotrvali na dôvodoch svojich odvolaní.

Uznesením z 18. februára 2020, sp. zn. 4 To 3/2018 bola podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec vo vzťahu k obžalovanému U. F. vylúčená na samostatné konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predtým, ako začal plniť svoju preskúvavaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolania obžalovaných a prokurátora boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku, odvolania spĺňajú náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Trestného poriadku, preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k takým zásadným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na konečné objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu tak, ako sú vyjadrené v napadnutom

rozsudku sú správne a úplne, zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa ku každému z obžalovaných a k jednotlivým dôkazom, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia a závery - ako vo vzťahu k uznaniu viny obžalovaných, tak aj vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku.

Obžalovaní založili odvolania na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby, použité v konaní pred súdom prvého stupňa, čo vyplýva z obsahu ich odvolaní. Najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že vina obžalovaných musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaných zo spáchania skutkov, ale rovnako s dôrazom odôvodnil a rozviedol závery, pre ktoré dospel k oslobodzujúcim výrokom a jeho správne právne názory majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a v správnom vyhodnení týchto dôkazov.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutia o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky odvolateľov smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z ich strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom a zároveň polemizujú s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a tiež s procesným postupom. V podstate sa odvolatelia snažia týmto spôsobom presadiť vlastnú verziu skutkového stavu veci a následne vyvodzujú závery o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol, či už o vine obžalovaných, ako aj o oslobodení a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Najvyšší súd sa stotožnil s hodnotením dôkazov tak, ako ich vyhodnotil súd prvého stupňa a rovnako zdôrazňuje, že vina obžalovaného musí byť preukázaná jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností. Správne konštatoval prvostupňový súd, že vina obžalovaných nemôže byť založená na domnienkach a podozreniach, ale len na jednoznačných a zákonných dôkazoch. Súd prvého stupňa sa v písomných dôvodoch odvolaním napadnutého rozsudku podrobne vysporiadal s obhajobou obžalovaných, ako aj s obžalobou, ako to vyplýva zo strany 42 a nasl. rozsudku a zároveň sa vysporiadal i s dôvodmi odmietnutia navrhovaného dokazovania.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V predmetnej veci však ani odvolací súd sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy

iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolatelia primárne namietajú v odvolaniach hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladajú odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavných pojednaniach. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

V danej veci odvolací súd konštatuje, že už v úvode trestného stíhania došlo k procesným pochybeniam, ktoré mali za následok znemožnenie použiteľnosti dôkazov v následnom štádiu trestného konania (podrobne konkretizované na č.l. 13 a nasl. napadnutého rozsudku). Táto skutočnosť je nepochybná a súd prvého stupňa správne postupoval aj vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 213 Trestného poriadku pri hodnotení použiteľnosti dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní. Z použiteľných dôkazov potom vyplýva dostatočný záver, že v období uvádzanom v obžalobe sa masívne vyskytovali falzifikáty kolkových známok na území Slovenskej republiky a z dokazovania je tiež zrejmé, akým spôsobom na tejto činnosti participovali jednotliví obžalovaní (S. F., U. U., P. O. a U. T.). Súčasne však nemožno konštatovať, že by z vykonaných dôkazov bolo zrejmé, že obžalovaní konali ako zločinecká skupina, z dôvodov podrobne uvedených súdom prvého stupňa na č. l. 46 - 49 rozsudku. Závery o právnej kvalifikácii skutkov a konania, ktoré boli jednoznačne preukázané týmto obžalovaným, sú správne a súd prvého stupňa v skutku dôsledne zhodnotil jednoznačne preukázané skutočnosti a v konečnom dôsledku tieto aj správne právne vyhodnotil.

Pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť, vo vzťahu k tomuto výroku je potrebné pripomenúť, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok ak dokázaná nevina, a teda obžalovaný nie je povinný svoju nevinu dokazovať. V trestnom práve uplatňovaná zásada prezumpcie neviny znamená, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného, čomu zodpovedajú dôvody oslobodenia aj v danej veci. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti. Odsudzujúci výrok možno vydať len, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného. Uvedené úvahy viedli súd prvého stupňa k oslobodeniu obžalovaných E. Q., Q. W. a Q. C. s tým, že nebolo dokázané, že časti skutkov sa stali a časti skutkov neboli trestným činom, pričom tieto svoje závery veľmi podrobne vysvetlil a stotožnil sa s nimi aj odvolací súd.

Neuniklo však pozornosti odvolacieho súdu, že súd prvého stupňa v časti oslobodzujúceho výroku vyhlásil rozsudok tak, že obžalovaných oslobodil podľa § 285 písm. a) Trestného zákona. Aj keď ide o zrejmu nesprávnosť, najvyšší súd zrušil v tejto časti napadnutý rozsudok a použil správne ustanovenie § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o výrok o treste, pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné dôsledne aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Trestného zákona.

Osobu páchatel'a je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

K uvedeným skutočnostiam je potrebné prihliadať pri ukladaní trestov vo všeobecnosti.

Zohľadniac celkovo spôsob spáchania činu a jeho následky tak, ako sú ustálené v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku, a tiež ďalšie okolnosti významné pre určenie druhu a výmery trestu, dospel odvolací súd k záveru, že vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a možnosti nápravy obžalovaných účel trestu možno v posudzovanej veci dosiahnuť aj uložením trestov obžalovaným S. F., U. U., P. O. a U. T. tak, ako ich ustálil súd prvého stupňa. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestov, ktoré obžalovaným v konečnom dôsledku uložil. Pokiaľ sa obžalovaní dožadovali zastavenia trestného stíhania z dôvodu dĺžky samotného trestného konania, tu najvyšší súd konštatuje, že dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obžalovanému k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia, uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom. V danom prípade však uvedený postup - vzhľadom na mierne tresty, ktoré boli obžalovaným uložené - nebol dôvodný.

Na základe vyššie uvedených dôvodov považuje najvyšší súd odvolania obžalovaných za nedôvodné, na základe odvolania prokurátora však opravil vyššie spomenuté pochybenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.